

7. den měsíce modlitby

6. rok Nezávislé aliance kupců

*Od Detozi, chovatelky ptactva v Trehaugu, Erekevi,
chovateli ptactva v Bingtownu*

Dnes byli vysláni tři ptáci nesoucí svatební oznámení od kupce Delfina. Přiložen seznam zamýšlených příjemců v Bingtownu. Kdyby snad nějaký pták nedoletěl, dohlédněte, prosím, na to, aby byl každému adresátovi doručen duplikát pozvání.

Vzhledem k tomu, že svatba se má konat už brzy, je pohotově doručení nezbytné.

*Ereku,
zajisti, aby ta pozvání co nejrychleji dorazila na svá místa určení, jinak se obávám, že rodiny budou pozvány spíš na oslavu narození dítěte, než aby stihly včas dorazit na svatbu! Zvyky se už v Trehaugu nedodržují tak jako dřív. Někteří to dávají za vinu tetovaným, ovšem tyto dva lidé se narodili v Deštné divočině a byli zde vychováni!*

Detozi

KAPITOLA 2

Záludné proudy

Hest stál nad Sedrikem, hleděl na něj a jeho hezkou tvář křivil jízlivý úšklebek. Vrtěl zklamaně hlavou. „Selhal jsi, protože ses nesnažil dostatečně tvrdě. Když dojde na lámání chleba, vždycky před výzvou couvneš.“ V šeré malé kajutě Hest vypadal větší, než jaký byl ve skutečném životě. Měl nahou hruď, přičemž široká ramena a svalstvo jeho skvěle udržovaného těla mu rámovaly černý trojúhelník hustých, kudrnatých chlupů na prsou. Břicho nad úhlednými kalhotami bylo ploché a tvrdé. Sedric na něj toužebně zíral a Hest to věděl. Krátce, hluboce a ošklivě se zasmál a znovu zakroutil hlavou. „Jsi líný a měkký. Nikdy nebudeš schopný držet se mnou krok. Vážně nevím, proč se sebou vůbec zaobírám. Nejspíš z lítosti. Stál jsi tam, ufnukaný a stydlivý a dolní ret se ti při pomýšlení na to, co jsi nikdy neměl, jen třásl. Ty ses totiž nikdy neodvážil ani o to požádat! Tak jsem ti prostě chtěl dát ochutnat.“ Drsně se zachechtal. „Jenom jsem s tebou ale marnil čas. V tobě nezbyla ani trocha odvahy, Sedriku. Už tě nemám co učit a ty nikdy nebudeš mít nic, co bych se mohl naučit já od tebe. Vždycky jsi věděl, že tenhle den jednou přijde, vid? A už je tady. Jsem z tebe unavený.“